

Sygn. akt IV K 621/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Krakowiak

Protokolant: Sylwia Grędzińska

przy udziale oskarżyciela publicznego M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 lipca 2016 r., 14 października 2016 r., 6 grudnia 2016 r., 17 stycznia 2017 r.

z oskarżenia Urzędu Celnego II w W.

sprawy: **S. L.**

syna K. i H. z d. P.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

będąc władającym lokalem (...), przy ul. (...) w W. w dniu 17.09.2014r. prowadził reklamę gier na automatach, w ten sposób, że rozpowszechniał publicznie informacje, że w lokalu jest prowadzona działalność w zakresie gier na automatach, gdyż automaty do gier stojące w przedmiotowym lokalu były widoczne przez szklaną witrynę z zewnątrz lokalu, tym samym naruszył zakaz określony w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 110a § 1 k.k.

orzeka

I. oskarżonego **S. L.** uznaje za winnego tego, że będąc władającym lokalem (...), przy ul. (...) w W. w dniu 17.09.2014r. prowadził promocję gier na automatach, poprzez publiczną prezentację tych gier, w ten sposób, że automaty do gier stojące w przedmiotowym lokalu były widoczne przez szklaną witrynę z zewnątrz lokalu, a tym samym naruszył zakaz określony w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.) i za to na podstawie art. 110a § 1 kks w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych skazuje go, a na podstawie art. 110a § 1 kks wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł (siedemdziesięciu złotych);

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 621/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. L. na mocy umowy zawartej w dniu 10 sierpnia 2014 roku z (...) Sp. z o.o. stał się dzierżawcą części lokalu znajdującego przy ul. (...) w W.. Zgodnie z treścią zawartej umowy, w przedmiotowym lokalu o nazwie (...) zainstalowane i eksploatowane były automaty do gier. Ustawione one zostały w tym pomieszczeniu przy jego szybie, w taki sposób, że były widoczne z chodnika ul. (...). W dniu 17 września 2014 roku funkcjonariusze Służby Celnej, Urzędu Celnego II w W. wśród, których znajdował się S. N. dokonali przeszukania lokalu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w W. w którym stwierdzili zainstalowane wewnątrz cztery włączone i gotowe do eksploatacji automaty do gier o nazwach (...) o nr (...), (...) o nr (...), (...) o nr (...), oraz (...) o nr (...). Na dwóch z w/w automatów w tym czasie grę prowadzili znajdujący się w lokalu klienci. W trakcie kontroli w lokalu przebywała A. A., która nie posiadała żadnych dokumentów dotyczących w/w automatów. Ponieważ funkcjonariusze spostrzegli, że w/w automaty posiadały elementy konstrukcyjne występujące w automatach do gier hazardowych takich jak wrzutniki do monet, akceptory banknotów, klawisze Start, Stawka i Wyplata, czy rynienki pozwalające na ewentualne wypłacanie wygranych pieniężnych w postaci monet i tym samym powzięcia podejrzenia, że na powyższych automatach możliwe jest urządzenie gier w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych funkcjonariusz celny S. N. przeprowadził eksperyment procesowy polegający na przeprowadzeniu gier, w taki sposób w jakim grali na tych automatach inni gracze. W trakcie przeprowadzonych przez funkcjonariusza gier, których przebieg został utrwalony za pomocą kamery cyfrowej na płycie DVD i opisany w protokole z przeprowadzonego eksperymentu procesowego potwierdziło się, że na znajdujących się w lokalu automatach można urządzać gry w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych. Jednocześnie z uwagi na okoliczność, iż automaty znajdujące się w przedmiotowym lokalu były widoczne z zewnątrz wykonano dokumentację fotograficzną obrazującą przedmiotową sytuację.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadków A. A. (k. 14 – 15, 42v, 133 - 134); S. N. (k. 51v, 155 - 156); częściowe wyjaśnienia oskarżonego S. L. (k. 40v, 132); zdjęcia z zewnątrz lokalu (k. 4 - 12); zapis obrazu zarejestrowanego na płycie DVD (17, 134); protokół eksperymentu procesowego z dnia 17 września 2014r.; kserokopię umowy dzierżawy (k. 21 - 23); kserokopię umowy dzierżawy (k. 24 - 27); protokół oględzin (k. 44 - 48); kserokopię faktur (k. 28 - 29); kserokopię umów serwisowych (k. 30 - 37).

Oskarżony S. L. podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (k. 40) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie (k. 132) oskarżony S. L. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w lokalu (...) przy ul. (...) w W. prowadził działalność na przełomie 2013 i 2014 roku zaś zakończył ją pod koniec 2014 roku. Oświadczył, że w okresie tym zdarzały się kontrole z Urzędu Celnego, ale nigdy w sprawie reklamy. Większość z tych innych spraw była umarzana, gdyż Sąd uznawał, że art. 14 ustawy o grach hazardowych jest przepisem technicznym i powinien być notyfikowany przez Komisję Europejską. Oskarżony wyjaśnił, że nie miał świadomości, że jak szyba jest nieosłonięta to może być to traktowane jako reklama. Oznajmił, że kontrola Urzędu Celnego w trakcie której wykonywane były przez funkcjonariuszy zdjęcia miała miejsce w godzinach wieczornych, gdzie rzeczywiście mogło być widać automaty przez witrynę. W dzień przy słońcu nie było takiej możliwości. Dodał, że za witryną znajdowała się roleta, która automatycznie się opuszczała i podnosiła.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów, wina oskarżonego S. L. jak i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości. O popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa świadczą zebrane w sprawie dowody.

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania świadka A. A. (k. 14 – 15, 42v, 133 - 134). Do obowiązków w/w świadka należało pilnowanie porządku w lokalu w postaci parzenia kawy, herbaty i sprzedawania napojów, jego sprzątnięcie, oraz kasowanie błędów na automatach. Z treści zeznań w/w świadka wynika, iż w lokalu (...) przy ul. (...) w W. zatrudnił ją właściciel tj. oskarżony S. L., którego była pracownikiem i od którego otrzymywała wypłatę za swoją pracę każdorazowo w chwili, gdy przychodził on do w/w lokalu. A. A. potwierdziła przy tym, że przebywała w tym miejscu w dniu 17 września 2014r. Nadto świadek, co istotne nie tylko oznajmiła, że w lokalu tym znajdowały się automaty do gier, ale także wyraźnie wskazała, że ustawione one były zawsze w tym samym miejscu tj. przy szybie tego pomieszczenia, na której o ile znajdowała się na niej roleta to jednak nie była ona opuszczana. A. A. oświadczyła przy tym, że już w chwili w

której przychodziła na drugą zmianę do lokalu z zewnątrz przez szybę było widać klientów siedzących przy automatach. Tak złożone przez w/w świadka zeznania są logiczne, przekonujące i pokrywają się zarówno z treścią zeznań świadka S. N. jak i znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zawartym w aktach sprawy, w szczególności z zawartymi w aktach zdjęciami obrazującymi sytuację z zewnątrz lokalu oraz zapisem obrazu zarejestrowanego na płycie DVD.

Za zgodne z prawdą Sąd uznał także treść zeznań świadka S. N. (k. 51v, 155 - 156). Należy wskazać, że najwartościowsze zeznania S. N. złożył w dniu 11 sierpnia 2015r. Świadek pamiętał wtedy zdecydowanie lepiej okoliczności w jakich podjęta została decyzja o przeprowadzeniu kontroli w lokalu (...), ponieważ zeznania składał w okresie krótszym od popełnienia przestępstwa. Należy przy tym wskazać, że o ile S. N. podczas rozprawy nie pamiętał już szczegółów dokonanej w dniu 17 września 2014r. kontroli i wyglądu lokalu co jest naturalne przez to, że pełniąc swoje obowiązki służbowe przeprowadził dużo analogicznych interwencji, to jednak S. N. wyraźnie potwierdził uprzednio złożone przez siebie zeznania oceniając, że wówczas lepiej wszystko pamiętał. Jak wynika ze złożonych zeznań w trakcie dokonywania przez świadka oraz innych funkcjonariuszy czynności rozpoznania, wykrywania, zapobiegania, zwalczania przestępstw i wykroczeń skarbowych oraz ścigania ich sprawców w zakresie gier na automatach podjęta została decyzja o wejściu do lokalu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w W. właśnie z tego powodu, że automaty do gier były doskonale widoczne zewnątrz budynku przez szklaną witrynę lokalu. Świadek wyraźnie oznajmił, że „Ustawienie włączonych automatów, emitujących kolorowe światło w szklanej witrynie w sposób widoczny dla osób przechodzących obok lokalu stanowiły informację, że w tym konkretnym lokalu prowadzona jest działalność w zakresie gier hazardowych oraz zachęcało do wejścia do lokalu i zagrania na automatach”. Zeznania S. N. są wiarygodne ponieważ korelują z zapisem nagrania na płycie DVD, wykonanymi w trakcie dokonanej kontroli zdjęciami oraz treścią zeznań złożonych przez A. A.. Nadto wymaga również wskazania, że S. N. jest osobą obcą dla oskarżonego, nie pozostaje zatem z nim w konflikcie i nie ma jakiegokolwiek interesu w tym aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego dążąc do jego celowego skazania.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego S. L. (k. 40v, 132) w zakresie w jakim są one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Sąd obdarzył zatem jedynie wiarygodnością tę część wyjaśnień oskarżonego S. L. złożonych podczas rozprawy w których oskarżony nie kwestionował, że przed dniem kontroli jak i w jej trakcie prowadził w lokalu (...) mieszczącym się przy ul. (...) w W. działalność, a także przyznał, że zainstalowane w tym lokalu automaty mogły być widoczne przez witrynę lokalu. Tak złożone przez oskarżonego wyjaśnienia znajdują bowiem potwierdzenie w treści zeznań przesłuchanych w przedmiotowej sprawie świadków A. A. oraz S. N. oraz w pozostałej zawartej w sprawie dokumentacji w tym w zapisie nagrania na płycie DVD oraz wykonanych w trakcie przeprowadzonej kontroli zdjęć. Nie są natomiast wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu oznajmił, że nie wiedział o tym, że gdy szyba jest nieosłonięta co może być to traktowane jako reklama oraz, że w trakcie słonecznego dnia przedmiotowe i znajdujące się w lokalu automaty nie były widoczne z zewnątrz. Należy wskazać, że oskarżony prowadząc działalność tego typu musiał zapoznać się z obostrzeniami ustawy o grach hazardowych oraz doskonale orientował się, iż nie może dopuścić do takiej sytuacji w której znajdujące się wewnątrz lokalu automaty widoczne byłyby na zewnątrz. Do takiego przekonania prowadzi także już sama okoliczność, iż na szybie lokalu zainstalowane były rolety, które jednak zgodnie z treścią zeznań świadka A. A. nie były zasłaniane, o czym oskarżony doskonale wiedział zjawiając się w tym lokalu osobiście. Jednocześnie za całkowicie absurdalną należy uznać ten podnoszony przez oskarżonego argument aby w widny, słoneczny a nawet pochmurny dzień automaty do gier znajdujące się wewnątrz lokalu nie były widoczne dla innych postronnych osób przechodzących obok niego tym bardziej, że jak wynika ze zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego witryna sklepu składała się z przezroczystych okien i nie były one w żaden sposób maskowane folią przyciemniającą. W ocenie Sądu tak złożone wyjaśnienia z uwagi na treść i jakość dowodów oskarżenia stanowiły jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony i w istocie ograniczały się jedynie do zaprzeczenia, aby dokonał on zarzucanego mu przestępstwa i stwierdzenia, że niesłusznie wskazany został jako jego sprawca.

Nie budzą żadnej wątpliwości co do swej autentyczności, a także prawdziwości stwierdzonych nimi okoliczności zaliczone do materiału dowodowego dokumenty.

Z załączonego do akt przedmiotowej sprawy protokołu eksperymentu procesowego z dnia 17 września 2014r., nagrania znajdującego się na płycie DVD na którym utrwalony został przebieg przeprowadzonego eksperymentu procesowego, jego oględzin wraz z załączonymi i wykonanymi podczas przeprowadzonej w dniu 17 września 2014r. kontroli, zdjęciami (k. 4 – 12, 17, 44 – 48, 134), wynika, że w lokalu (...) znajdującego się przy ul. (...) w W. zainstalowane były przy szklanej witrynie sklepu i widoczne po jego zewnętrznej stronie cztery włączone i gotowe do eksploatacji automaty do gier o nazwach (...) o nr (...), (...) o nr (...), (...) o nr (...), oraz (...) o nr (...) na których można urządzić gry w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych. W czasie bowiem przeprowadzonych na przedmiotowych automatach eksperymentów gra wymagała zasilenia środkami pieniężnymi, miała charakter losowy i funkcjonariusz S. N. nie mógł przewidzieć jako gracz rezultatu poszczególnych gier ponieważ o układzie symboli na zatrzymywanych bębnach automatów decydował jedynie algorytm zawarty w programach tych automatów a nie gracz. Gracz nie miał zatem żadnego wpływu na zatrzymanie zmieniających się na bębnach w trakcie gry symboli w najkorzystniejszym, a więc dającym mu możliwość wygranej ustawieniu, a tym samym nie decydował on o wyniku gry oraz o wysokości wygranej. Z wykonanych zdjęć ewidentnie wynika nadto, że obok drzwi wejściowych do lokalu (...) znajduje się przednia szyba, przez którą wobec jakiegokolwiek jej zamaskowania np. folią ściemniającą w sposób wyraźny widać wnętrze lokalu, a w nim ustawionych tuż przy szybie kilka automatów do gry, podłączonych do prądu z których jeden miga światłami. Przedmiotowe automaty są doskonale widoczne z zewnątrz budynku z chodnika pod blokiem. Tak załączone do akt sprawy dowody ewidentnie przemawiają przeciwko oskarżonemu i stanowią kolejny argument przeciwko daniu wiary złożonym przez niego wyjaśnieniom.

Pozostałe dowody w postaci kserokopii umowy dzierżawy (k. 21 – 23, 24 - 27), kserokopii faktur (k. 28 - 29), oraz kserokopii umów serwisowych (k. 30 - 37), w tym notatka urzędowa (k. 2), oraz informacja skarbowa (k. 56) i dane z K. (k. 94) miały znaczenie uzupełniające.

Zgromadzony i ujawniony materiał dowodowy w sprawie wyraźnie wskazuje na to, iż oskarżony S. L. wypełnił dyspozycję z art. 110a § 1 k.k.s.

W tym miejscu należy nadmienić, że Sąd dokonał zmiany opisu czynu ustalając, że oskarżony S. L. będąc władającym lokalem (...), przy ul. (...) w W. w dniu 17.09.2014r. prowadził promocję gier na automatach, poprzez publiczną prezentację tych gier, w ten sposób, że automaty do gier stojące w przedmiotowym lokalu były widoczne przez szklaną witrynę z zewnątrz lokalu, co tym samym spowodowało naruszenie przez niego zakazu określonego w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201 poz. 1540 z późn. zm.).

Należy wskazać, że zgodnie z brzmieniem art. 29 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych „Zabrania się reklamy i promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach”. Zgodnie z w/w ustawą reklamą jest publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych lub symboli graficznych i innych oznaczeń związanych z grami i zakładami objętymi omawianymi zakazami, a także nazw i symboli graficznych podmiotów prowadzących działalność w zakresie tych gier i zakładów oraz informacji o miejscach, w których są one urządzane i możliwościach uczestnictwa w nich. Tym czasem za promocję ustawa z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych uważa publiczną prezentację objętych zakazem gier i zakładów, rozdawanie rekwizytów z nimi związanych, wręczanie żetonów lub dowodów uczestnictwa w tych grach albo ich sprzedaż w miejscach publicznych, a także inne formy publicznego zachęcania do uczestnictwa w nich lub przekonywania o ich zaletach bądź zachęcania do wstępu do kasyn gry lub punktów przyjmowania zakładów.

W świetle ustalonego przez Sąd stanu faktycznego opartego o zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie ulega zatem żadnym wątpliwości, iż w przedmiotowym przypadku miejsce miała promocja a nie reklama albowiem oskarżony S. L. w dniu 17 września 2014r. w W. przy ul. (...) w lokalu (...) prowadził promocję gier na automatach, poprzez publiczną prezentację tych gier, w ten sposób, że automaty do gier stojące w przedmiotowym lokalu były widoczne przez szklaną witrynę z zewnątrz lokalu. Ponadto w wyniku załączonych do akt przedmiotowej

sprawy dokumentów w postaci eksperymentu procesowego z dnia 17 września 2014r. i braku posiadania zezwolenia na urządzenie gier, poświadczenia rejestracji automatów czy ksiąg kontroli ich eksploatacji nie budzi wątpliwości, że gry były przez oskarżonego promowane w miejscu niewłaściwym. Omawiane ustawą zakazy nie obejmują bowiem reklamy i promocji prowadzonej wewnątrz kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz oznaczenia nazwą podmiotu, logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się kasyno lub punkt przyjmowania zakładów. Swój zachowaniem w wyniku naruszenia zakazu z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych oskarżony w pełni zrealizował zatem znamiona czynu z art. 110a § 1 k.k., który stanowi, iż karze podlega ten kto wbrew przepisom ustawy m.in. prowadzi promocję gier na automatach.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował w stosunku do oskarżonego okoliczność, iż dopuścił się promocji hazardu w lokalu działającym 24/h i znajdującym się widocznym uczęszczanym przez przechodniów miejscu co tym samym wobec zachęcania innych osób do jego wejścia znacznie przyczyniło się do spadku ochrony gracza - konsumenta przed niekorzystnymi skutkami, jakie może nieść dla niego nadmierna konsumpcja usług hazardowych.

Okolicznością przemawiającą na korzyść oskarżonego jest brak jego uprzedniej karalności (informacja z K. k. 94).

Biorąc pod uwagę w/w okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu S. L. za czyn z art. 110a § 1 kks karę pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę siedemdziesięciu złotych. Tak orzeczona kara grzywny będzie adekwatna zarówno do winy jak i społecznej szkodliwości czynu spełniając jednocześnie cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Będzie również zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i osiągnie właściwy skutek wychowawczy wobec oskarżonego. W ocenie Sądu zapłata grzywny w wysokości 3 500 zł, aczkolwiek stanowić będzie dla oskarżonego istotną dolegliwość to jednakże jest w realiach niniejszej sprawy konieczna dla spełnienia celów kary a jednocześnie wobec uzyskiwania przez oskarżonego miesięcznego dochodu w wysokości 5 000zł nie będzie zagrażać jego egzystencji . Tak orzeczona kara jednocześnie uświadomi oskarżonemu wagę i znaczenie naruszonego przez niego przepisu, w efekcie czego zapobiegnie jego popełnieniu w przyszłości.

O kosztach sądowych w tym opłaty Sąd orzekł na podstawie art.113 § 1 kks w zw. z art. 627 k.p.k. uznając, iż obecna sytuacja finansowa oskarżonego, nie uzasadnia zwolnienia go od obowiązku ich poniesienia.